

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Αριθμ. Πρωτ. 431/4.5.2005

Κυριακή του Θωμά 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 11^η

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ὅπως ἐνδεχομένως γνωρίζετε, μὲ τὴν ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στὴν ἐπαρχία μας, ἀπὸ αὐριό 9 μέχρι καὶ 16 Μαΐου 2005, πρόκειται νὰ συνέλθει τὸ συνέδριο τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Τὸ Συμβούλιο αὐτὸ συγκροτεῖται ἀπὸ ἀντιπροσωπείες τῶν Προτεσταντικῶν βασικὰ ὁμολογιῶν, συμμετέχουν δὲ καὶ πολλὲς ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ ρόλος του εἶναι ἀμφιλεγόμενος καὶ δὲν εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ ἐκφράζουν τὶς σοβαρὲς ἐπιφυλάξεις τους γιὰ τὸν τρόπο, τὴ λειτουργία, τὸν βαθύτερο προορισμὸ του στὸν σύγχρονο κόσμον καὶ τὴν σχέση του μὲ τὴν μίαν ἀλήθεια. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔτσι ἔκρινε καὶ προχώρησε στὴν ἀπόφασή της. Ἐμεῖς σεβόμαστε τὶς ἀποφάσεις της, ὑποχρεούμεθα ὅμως παράλληλα νὰ λάβουμε καὶ τὰ μέτρα μας, προκειμένου καὶ τὴ μαρτυρία μας νὰ δώσουμε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο καὶ ἀπὸ ἐπιδράσεις ποὺ ἀλλοιώνουν τὸ ἦθος μας νὰ προφυλαχθοῦμε.

Κατόπιν τούτων θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ τὰ ἐξῆς:

Ἄν δεχόμαστε τοὺς ἑτεροδόξους γιὰ νὰ τοὺς δώσουμε τὴ μαρτυρία τῆς πίστεως καὶ παραδόσεώς μας, αὐτὸ εἶναι ἅγιο. Ἄν τοὺς φιλοξενούμε γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐλευθερία μας, αὐτὸ εἶναι εὐγενές. Ἄν ὅμως τοὺς προσκαλοῦμε γιὰ νὰ μοιρασθοῦμε μαζί τους τὸν θησαυρὸ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, αὐτὸ εἶναι ἀσεβές. Δυστυχῶς, τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν εἶναι συγκρητιστικὴ ὀργάνωση. Εἶναι θρησκευτικὸς ὀργανισμὸς ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν ἀλλὰ μὲ ἐπίγεια καὶ κοσμικὴ ἀντίληψη. Ἡ μίαν, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία δὲν «συμπροσεύχεται», ἀλλὰ προσεύχεται ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων κατὰ Θεὸν ἐνώσεως. Δὲν συζητεῖ καὶ διαλέγεται μὲ σκοπὸ νὰ συμφωνήσῃ ἀνθρώπινα, ἀλλὰ δίνει τὴν ὀφειλόμενη μαρτυρία της γιὰ νὰ καλέσῃ ὅλους μας σὲ ἐπιστροφή. Οὐτε πάλι φανατίζεται ἐμπαθῶς καὶ μισαλλόδοξα, ἢ πολὺ περισσότερο πανικοβάλεται γιὰ τὶς ἑτεροδόξες συνήθειες καὶ ἀντιλήψεις, ἀλλὰ προσφέρει εὐθαρσῶς καὶ εὐπρεπῶς τὴν ὁμολογία της.

Τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν συνέδρων θὰ ἐπισκεφθοῦν ἐνορίες τῆς ἐπαρχίας μας, προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν τὴν Θεία Λατρεία μας. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἡ πιθανότητα νὰ διαταραχθεῖ ἡ λειτουργικὴ τάξη μας καὶ κάποιον ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἑτεροδόξων νὰ ζητήσουν τὴ Θεία Κοινωνία ἢ τὸ ἀντίδωρον δὲν εἶναι ἀμελητέα. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν οἱ ἱερεῖς μας νὰ ἔχουν μίαν ἰδιαίτερη προσοχὴ αὐτὴ τὴ μέρα.

Ὅπως ἐπίσης γνωρίζετε, οἱ ἀγγλικανοὶ τελευταίως ἔχουν προβεῖ καὶ σὲ χειροτονίες γυναικῶν, διάφορες δὲ προτεσταντικὲς ὁμολογίες προχώρησαν καὶ στὴ χειροτονία ὁμοφυλοφίλων. Κινήσεις σὰν κι αὐτὲς δὲν εἶναι δευτερεύουσας σημασίας μιᾶς καὶ προσβάλλουν καίρια τὸ ἀγιώτατο μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης.

Ἐμεῖς δὲν θὰ διώξουμε κανέναν. Ἴσως βρεθοῦν στὸν δρόμον μας κάποιες κυρίες ποὺ πιστεύουν πῶς ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης. Ἴσως ἔλθουν κοντά μας ἄνθρωποι ἀμφίβολοι καὶ μᾶς συστηθοῦν ὡς ἱερεῖς. Ἴσως τέλος νὰ μᾶς προσεγγίσουν κοσμικῆς λογικῆς καὶ εἰκόνας συνέδρων καὶ νὰ μᾶς ἐμφανισθοῦν ὡς ἄγγελοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἀμφισβητοῦμε μὲ σαφήνεια τὰ δῆθεν

ἐκκλησιαστικὰ χαρίσματα τους, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς προσβάλουμε. Τὴν πλάνη τὴν ὁμολογοῦμε, ἀλλὰ τὰ πρόσωπα ποὺ τὴν ἐκφράζουν τὰ σεβόμεθα καὶ τὰ ἀντιμετωπίζουμε μὲ ἀξιοπρέπεια.

Εἶναι ὅμως ἀπόλυτη ἀνάγκη, νὰ προσέξουμε νὰ μὴν μολυνθεῖ ἡ σταθερότητα καὶ ἱεροπρέπεια τῆς μαρτυρίας μας. Νὰ μὴν διαταραχθεῖ ἡ εἰρήνη τῆς μυστικῆς λατρείας μας. Νὰ μὴν νοθευθεῖ μέσα μας ἡ ὁμολογούμενη ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας. Ἄν δὲ χρειασθεῖ, θὰ ἀπαντήσουμε κιόλας. Ἴσως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ εἶναι καλύτεροὶ ἀπὸ μᾶς ὡς χαρακτήρες. Ἡ πίστη τους ὅμως εἶναι ἐπικίνδυνα νοσηρῆ. Τόσο νοσηρῆ ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι πιστεύουν σὲ Χριστὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει.

Ὁ Χριστὸς ἀπὸ αὐτοὺς περιμένει τὴν ἐπιστροφή ὡς διόρθωση τῆς δογματικῆς πίστεως καὶ πορείας τους. Ἀπὸ μᾶς τὴν περιμένει ὡς ταπεινὴ ὁμολογία τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου πίστεώς μας καὶ ὡς συνεπῆ καὶ ἀγία ζωὴ.

Στὸν προτεσταντικὸ κόσμο, ἡ ἱεραποστολὴ νοεῖται ὡς προσηλυτισμὸς, ὡς προσπάθεια νὰ πείσουν τοὺς ἄλλους νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸ ποὺ αὐτοὶ κηρύττουν ὡς ἀλήθεια. Στὴν Ὁρθόδοξη παράδοση, ἱεραποστολὴ σημαίνει μαρτυρία καὶ ὁμολογία. Σημαίνει νὰ δώσουμε τὴν εὐκαιρία στοὺς συνανθρώπους μας ὁ Θεὸς νὰ μιλήσει μέσα τους. Νὰ γίνουν ἀπὸ πλάσματα τοῦ Θεοῦ παιδιὰ Του καὶ ἀπὸ συνάνθρωποὶ μας ἀδελφοὶ ἐν τῇ πίστει. Ἴσως μᾶς πλησιάσουν κάποιοι μὲ διάθεση προσηλυτισμοῦ. Ἐμεῖς ἂς ἀνταποκριθοῦμε δίνοντας τὴ μαρτυρία μας καθαρὰ ἀλλὰ καὶ μὲ φρόνημα ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Σὲ μιὰ περίοδο σὰν αὐτὴν ποὺ ζοῦμε, ὁ πειρασμὸς νὰ σχετικοποιήσουμε τὰ πάντα, νὰ θυσιάσουμε τὴν σαφήνεια τῆς ὁμολογίας μας στὸν βωμὸ τῆς κοσμικῆς νοομένης ἀνεκτικότητος, νὰ ἀμφισβητήσουμε τὸ θεῖο δῶρο τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας χάριν μιᾶς κακῶς ἐννοουμένης οἰκουμενιστικῆς ἐνότητος, νὰ ἀντικαταστήσουμε τὴν ἱεραποστολικὴ μαρτυρία τῆς τῶν πάντων ἐπιστροφῆς μὲ τὸ οἰκουμενιστικὸ ὄραμα τῆς παγκόσμιας συνύπαρξης εἶναι περισσότερο ἀπὸ ὄρατός.

Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐλογία, μέσα στις πολλὰς εὐκαιρίες τοῦ σύγχρονου ἰδεολογικοῦ πλουραλισμοῦ, νὰ καταθέσουμε τὴ μαρτυρία μας ὄχι ὡς μισαλλόδοξη ἐμμονὴ σὲ ἀνεπεξέργαστες ἰδέες, ἀλλὰ ὡς γενναιόφρονα ὁμολογία προσωπικῶν βιωμένων ἀληθειῶν, ποὺ δὲν τις ὑποστηρίζουμε γιατί κινδυνεύουν, ἀλλὰ τις ὁμολογοῦμε γιατί χωρὶς αὐτὲς κινδυνεύουμε ἑμεῖς, εἶναι ἰδιαίτερα μεγάλη.

Εὐχομαι ὁ Ἄναστας Κύριος νὰ βοηθήσει ἐμᾶς μὲν νὰ γνωρίσουμε τὸν θησαυρὸ τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας τὸν ὁποῖο κρατοῦμε, τοὺς δὲ συνέδρους τοῦ Συμβουλίου τῶν πολλῶν «ἐκκλησιῶν» νὰ ἀνακαλύψουν, μαζὶ μὲ τὴ σῶζουσα ἀλήθεια ποὺ ἀγνοοῦν καὶ τὴ μία, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία μὲ τὴν ὁποία συνομιλοῦν.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος